

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 29/07/2015

Sra. Herminia Fragoso

Yo Herminia Fragoso como ciudadana de este municipio expongo mi queja: tengo 57 años, estoy sin empleo y creo estar capacitada para ejercer todavía trabajos adecuados a las necesidades de personas con discapacidad y personas mayores (ancianos). Sé que aquí en mi municipio, los servicios sociales, tienen del SAD, a personas trabajando en domicilios. Sé que muchas no hacen bien su trabajo, por las quejas que hay, que son muchas, de igual forma la mayoría son de otros países, no tengo nada en contra, pero hay muchos españoles buscando empleo y toca un poco la moral, viendo que hay extranjeros trabajando, mientras los del pueblo estamos en paro, teniendo títulos y estando mejor preparados con la experiencia, que como he dicho anteriormente muchas de ellas no tienen la suficiente capacidad para ejercer dichas tareas.

Mis preguntas son estas...

Por qué en la atención domiciliaria no entran nada más que personal extranjero.

Cuáles son los títulos requeridos o estudios quien se encarga de elegir el personal y por último se debería tener en cuenta la práctica y el trato con las personas, que hoy por hoy es bastante deficitario, se que también hay trabajadoras españolas, pero son las antiguas

(Adjunto currículum)

El senyor Sanz:

“Bé, nosaltres, com la resta de grups municipals, doncs, lamentem també la situació d’atur que pateix aquesta senyora, i ens solidaritzem també amb la seva situació. I en tot cas, després donaré resposta en concret a la pregunta que fa, però també m’agradaria inicialment, doncs, fer el nostre plantejament, que la forma en la qual fa la seva sol·licitud, que crec que en ocasions respon a l’angoixa que precisament viuen les persones que estan en atur i a vegades no veuen les coses potser com haurien de ser, però és evident que no coincidim amb què per la diferència d’origen d’una persona o una altra, un sigui més vàlid o qüestionari la seva professionalitat o la seva validesa, com a mínim en tant el seu origen. Es pot qüestionar en tant

professionalment, però no pel seu origen, no? Per tant, en aquest sentit no hi coincidim, i em sap greu que tingui aquesta valoració entre les persones autòctones del país i les persones que vinguin de fora.

En qualsevol cas, amb alguna altra cosa que no coincidim és que fa referència a què el servei té diverses queixes, o que té queixes, i nosaltres constatem més aviat tot el contrari. Jo he de dir que l'alcaldeessa i la regidora d'Acció Social fan visites cada setmana a persones usuàries d'aquest servei, des de fa aproximadament sis anys, i home, en totes no han tingut cap queixa. És evident que quan van directament potser la gent és més mesurada, però no han tingut ni una.

I també, per una altra banda, en aquest sentit també tenim les enquestes de satisfacció dels serveis que fa l'ajuntament, i aquest servei a més té una valoració molt alta en conjunt, per tant, pensem que aquestes queixes no hi arriben, com feia referència algun regidor. Si hi arribessin és evident que les haurem de gestionar i millorar el servei, però és que de moment no han arribat, aquestes queixes, a banda de la seva, que a més ho entenc com a persona no usuària del servei.

I com us deia, no dubtem de la seva capacitat per poder tirar endavant aquesta feina. I en tot cas, sobre el que pregunta en concret, dir-li que qui fa la selecció del personal del Servei d'Atenció Domiciliària en concret és l'empresa que gestiona aquest servei, que és Clece, i evidentment sempre ho fa sota criteris professionals i complint en tot cas amb tots els treballadors els convenis laborals que siguin de referència.

Per últim també dir que per exercir la feina, que també ho pregunta, el treball com a treballadora familiar o cuidadora en qualsevol centre residencial, la titulació que s'exigeix és de tècnic o tècnica sociosanitària. I també facilitar-li que aquesta formació és un grau mitjà de formació professional, i que també s'imparteix, per exemple, a l'Institut d'Educació Secundària Severo Ochoa, en el qual podria formar-se i accedir a aquesta formació.”

Sr. Edi Rovira

El dia 17 de Juny de 2015, vam anar uns amics i tres cadires de rodes elèctriques (dues d'elles amb persones de mobilitat reduïda), a prendre alguna cosa a la terrassa del bar Bohemia situat al carrer Alegria cantonada carrer Santiago Monturiol i quina va ser la nostre sorpresa, que la terrassa l'havien remodelat de tal manera que havien tancat tots el costats que donen a la via pública i només es podia entrar

pujant la vorera i baixant la vorada (bordillo). Impossible per cadira de rodes elèctriques.

Vam preguntar al encarregat "per on podíem entrar" i ens va dir "por la acera " i es va quedar tant tranquil.

Vam tindre que marxar i buscar un altre terrassa.

Aquesta terrassa està ocupant un tros de la via pública que és un espai de tothom i no pot discriminar a ningú.

Els hi preguem solventin aquest problema el més aviat possible.

El senyor Sanz:

“Doncs, sí, considerant la seva petició, doncs, per una banda dir que amb relació a la terrassa sí que la vorera compta amb el gual per accedir per mobilitat reduïda a aquesta vorera, però és veritat que des d'aquesta vorera fins la terrassa hi ha una dificultat per accedir en aquest sentit. Per tant, el que farem és parlar amb la propietat d'aquest bar i la llicència que té de la terrassa, per tal que es pugui fer accessible la terrassa, amb les mesures que estableixin els tècnics en coordinació amb els titulars.

Però per una altra banda també volíem fer avinent que els serveis tècnics municipals també estan treballant en una resolució, no en concret per a aquella vorera però sí pel que seria la cruïlla entre el carrer Narcís Monturiol i Alegria, amb la finalitat d'endreçar tota aquella cruïlla, que saben que és un espai molt ampli, i que per tant, tant per a vianants com voreres reduïdes, com per a conductors de vehicles genera certa confusió i els espais són molt amplis, i, per tant, els serveis tècnics estan treballant amb una proposta que resolgui aquell conjunt, i que entenem que també evidentment finalment facilitaria l'accés a aquesta terrassa. Però en tot cas, prendrem nota i parlarem amb el titular.”

Sra. Maria Jesús Sinfreu

No creuen que una nova mesura de prova de confiança cap a la ciutadania seria que els nous regidors dels diferents partits es reduïssin una mica el seu sou en un gest d'empatia cap als desfavorits?

El senyor Sanz:

“Bé, nosaltres en el ple de cartipàs ja vam explicar per què era la proposta que havíem fet respecte a les retribucions dels regidors i regidores. En aquest sentit responia a l'organització municipal que havíem establert, i enteníem que eren unes retribucions que podien donar resposta a les responsabilitats dels diferents regidors i regidores que assumeixen la corporació, bé sigui en càrrecs de govern, bé sigui en els seus càrrecs des de l'oposició, i que en tot cas em semblaven acurades i gens en aquest sentit desmesurades, i ajustades evidentment a la norma, no? Per tant, aquest era el criteri que aplicàvem. Tot i així, sí que, per donar-li la dada en concret, dir que la rebaixa en total de la despesa salarial, per entendre'ns, de la corporació, dels regidors i regidores, ha tingut una rebaixa del 2,13 per cent, i que en el cas del grup de l'alcaldia i els quatre tinentes d'alcalde, aproximadament en el seu conjunt – no un a un, en el seu conjunt– és d'un 13 per cent.”

El senyor Raventós:

“Aviam, només és una pregunta, i bé, és sobre el tema del canvi d'horari del ple. Llavors, com que després no podré fer rèplica, diré el que jo en penso. I també dir al senyor del PP que jo no vinc aquí de visita, vinc a participar. Abans ha dit «gent que ve a visitar-nos», si no ho entès malament, però jo vinc a participar.

Llavors, jo diria que fa més de vint anys que aquest ple se celebrava a dos quarts de vuit. Llavors, fins i tot hi ha hagut regidores que han tingut criatures i han pogut participar plenament del ple, i no hi ha hagut problema. Per a la gent que treballen, és clar, és molt d'hora a les sis, perquè treballem fins tard, tenim aquesta sort de poder treballar en aquests moments, i a més a més també és gràcies als que treballen, paguem impostos i podeu fer, doncs, de polítics, i altres coses, evidentment.

Llavors, jo diria que els regidors esteu aquí per fer un servei. Llavors, jo entenc que d'un servei passa tot pel davant, jo, la família, els amics, tot. Però això, el servei, és uns anys, no és per tota la vida generalment, si no és una vocació. Llavors, com que és només durant uns anys, jo crec que s'ha donar el tot, i el tot és que primer és el servei. Llavors, jo no entenc aquet canvi d'horari, quan en diferents plens, durant tots aquests anys, he de mirar des de quin ple es va començar aquest horari, s'ha hagut de canviar aquesta vegada. Per tant, m'agradaria saber que cadascun dels partits es definís, que em donin les raons, jo les puc entendre, i saber qui és que sí, qui és que estava d'acord amb la gent que ja venim habitual, i qui ha decidit canviar-ho.

Gràcies.”

El senyor Sanz:

“Bé, jo dir que coincideixo amb els criteris que expressava molt bé jo crec el regidor Oriol Torras, o ara per part de Ciutadans, o Convergència, en el sentit que nosaltres la proposta d'avançar la fèiem també més pensant en què els plens no acabin tan tard, però pensant més en la ciutadania. Aquest grup municipal, i molts regidors dels que estem aquí, hem fet els plens a dos quarts de vuit del vespre durant molts anys, els hem fet i tampoc no hem posat sobre la taula un problema greu per part nostra, eh?, com a regidors o regidores. El que vinc a dir és que ho pensàvem més per evitar precisament que els plens acabin tan tard, i que per a la gent signifiqui que ha de sortir d'aquí a quarts de dotze, o bé, hem tingut algun ple fins i tot més enllà de les dotze de la nit. No?

I evidentment, entre les diferents propostes que hi havia, es va agafar un horari que va quedar al mig, eh?, no va ser ni..., hi ha algú que proposava a les quatre o les cinc, alguns que deien que es mantingués, però recordo que va ser per consens, és a dir que vam dir tots que, «bé, ja em sembla bé que aquest horari quedi així», eh?

També és cert que sí que vam comentar que aplicaríem aquest horari i veuríem quin és el seu funcionament, eh? Vull dir que, per tant... Ara, en dir provisional, jo el que dic és que, en la línia que deia la Lídia, no comparteixo que s'hagin de recollir signatures, però també és veritat que hem de valorar com funciona, i entenc la queixa del senyor Raventós, perquè potser a ell no li agrada però potser hi ha molta gent que sí que comparteix que aquest horari és millor. Per tant, tampoc no podem fer cas d'una, de dues o de tres, sinó que haurem de veure quin és el funcionament dels plens, la gent que hi assisteix, si hi ha prou gent, i bé, valorar-ho en aquest sentit, no?

Però que en tot cas, sobretot per mi, la proposta no venia en cap cas per una millora de la situació dels regidors que, com torno a dir, portem molts anys fent aquest horari i no hem manifestat un problema en aquest sentit, eh? Vull dir que no tenim problema. Però en tot cas sí dir simplement que ho hem fet per consens, i que es va aprovar en el darrer ple aquest nou horari.”

La senyora alcaldessa:

“Em permetrà, sobre aquest tema, que jo vull afegir-hi alguna cosa més. Tot i que crec que és molt important el que s’ha dit, el tema de la provisionalitat. No és que s’aprovi, és un acord de ple. Saben vostès que això ho vam regular per ple, i, per tant, igual que s’aprova es desaprova, igual que s’aprova això s’aprova una altra cosa. I quan es parla de consens no vol dir «no, és un acord provisional». Més que un acord provisional és un acord, si veiem que no funciona, de la mateixa manera es canvia, perquè és el ple qui té la potestat de canviar el règim i l’horari, l’hora de celebració del ple.

L’important per a mi, la clau és el consens. El consens vol dir que igual no tothom pensa que és la millor hora, però si més no és la de consens. Fins al punt que la proposta ens va arribar, la vam trobar oportuna. En el nostre cas i en el meu particular sempre he dit que ens podem discutir políticament de moltes coses, però que no ens discutirem per l’hora en què ens hem de trobar, i, per tant, jo personalment no tinc problemes, poden ser les deu del matí com poden ser les vuit del vespre. Jo personalment no tinc problemes, l’hora que sigui.

Però pensem una cosa: el problema no som els polítics. Efectivament, no tenim hora i estem al servei de la ciutadania. Però perquè nosaltres avui estiguem aquí, nosaltres tenim gent fora, i això és el que volia afegir a tot el que s’ha dit. No som nosaltres, són els treballadors i treballadores de la casa, que ells sí tenen dret a conciliar, ells sí tenen dret a arribar a una hora raonable a casa seva. I quan els plens acaben a quarts d’onze o a les dotze, doncs, encara que sigui un dia al mes no ho poden fer, i pensin això. Estic mirant aquí un subaltern que ens acompanya, saben que tenim gent fora, gent a la porta, són molts els treballadors i treballadores, i hi hem de pensar.

Vam fer una jornada d’emprenedoria femenina, a la qual els convido l’any que ve, perquè la fem cada any al juliol, i en aquesta ocasió vam parlar de la reforma horària i de la nova organització dels usos del temps. Aquesta societat decididament ha de canviar aquesta organització. Jo estic complement d’acord amb el que ha dit el

portaveu d'Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Oriol Torras, jo personalment hi estic completament d'acord, però no per aplicar-m'ho a mi, jo és igual, jo ja tinc molt assumit que no tinc horari, però sobretot perquè la societat ha de caminar molt decididament cap a aquesta nova organització, i hem de canviar aleshores, efectivament, les hores dels àpats, les hores de les reunions, i hem de començar també a donar exemple.

Per tant, a nosaltres ens va semblar oportú i ens va semblar a més a més un punt molt equilibrat, una hora molt equilibrada, les sis de la tarda, perquè no era al matí, que igual hagués estat la nostra proposta, però tampoc no era aquella hora que fa que treballadors i treballadores de la cassa hagin de marxar tan tard. No és provisional però, efectivament, sempre és un acord de ple, i en qualsevol ple això es podria canviar. Si tothom per consens pensa que hi ha una fórmula millor, nosaltres no tenim cap inconvenient.

El senyor Serrano:

“Son dos preguntas. Una, primero, vamos a ver. Con fecha de..., en la comisión de #, con fecha del día 11 de junio, se tramitaron los trámites legales, normales, para poner cinco pancartas, que no son ofensivas, que hablan desgraciadamente de los temas en que actualmente estamos, que son los recortes sobre las pensiones y la sanidad, y no dice nada. Me dijeron en donde fui a rellenarlo, puntualicé los sitios concretos, y concretamente dije, cito un poco grosso modo, cuáles fueron: los de la biblioteca Pare Miquel, en la rambla Àngel Guimerà, ésta que hace cuatro, y el que hace cinco, cercano al mercado de La Plana. Uno sería, comenzando por el primero, entre el mercado viejo y el ambulatorio, un segundo sería bajando de la rampa que hay de la plaza Blas Infante hacia abajo. ¿Por qué lo ponemos allí? No es que tengamos..., simplemente que allí hay un centro de personas mayores, y eso de alguna manera va un poco dirigido para ellos. Y el otro sería en la plaza #.

Entonces, yo digo una cosa: para poner todo tipo de pancartas, ¿se lleva toda esta serie de cuestiones que hay? Porque le tengo que decir que yo he hablado con cinco o seis personas de este ayuntamiento, y «sí, sí, ponlas», pero luego sale otra persona que me dice «no, no, cuidado, que tienes que avisar dónde y cómo». Llego a casa, suena el teléfono, lo cojo, «señor Serrano, ¿se puede pasar por aquí y tal, que le tengo que hacer unas preguntas?». Digo: «Ahora voy.» Mari Carmen Jurado. Voy: « ¿Qué pone en las pancartas? ¿Cómo son?» Digo: «Ay, puñetas. Cualquier pancarta de los de vosotros, todos, vais a poner todos los partidos políticos, mienten más que ésa y son peor que ésas. Esas dicen, desgraciadamente, la realidad.» Y

entonces yo había pensado: puñeta, que no sea la Ley mordaza que llega hasta aquí ya, ¿no?, porque entonces sería la coña.

O bien otra alternativa, que también te la digo, digo: si es la configuración de este ayuntamiento que lo impide. Y por esto digo: ¿hay alguno de vosotros a los que eso les moleste? Porque es que te da la impresión de que desde junio, se acabará el año, y no se pondrán, y entonces #. Esto, palabra de honor, lo digo con toda honestidad, yo pienso que no debería de funcionar así.

Aparte de eso, no sé quién me dijo: «Hombre, es que las pancartas, en plural...»

La senyora alcaldessa:

“Señor Serrano...”

El senyor Serrano:

“Perdóneme, señora Pilar...”

La senyora alcaldessa:

“Si, sí, perdóneme un momentito. Si le dejo hablar, pero escúcheme un momento. Lleva cinco minutos. Solamente, palabra de honor, como dice usted, y con toda..., lleva cinco minutos. ¿Sabe resumir? Le pido que resuma. Por respeto, porque a todos les pedimos un tiempo. Entonces, si lleva cinco y era uno... Yo le dejo un poquito más, pero intente resumir.”

El senyor Serrano:

“Pues yo ya acabo, eh?, yo ya acabo. Concreto. La pancarta. El otro día suena el teléfono y me dice aquella que no tiene... Es decir... Entonces, bueno, los que nos juntamos, el día que nos juntemos diremos: «Mira, medio año antes hay que empezar para que esto sea posible.» De verdad, digo: a ver si es que hay alguien que lo impide en el ayuntamiento. Yo diría que no, yo os miro a todos a la cara y yo creo que lo que es bueno para todos no es malo para nadie. Y son hechos fundamentales. Y dicho de otra manera, y con esto ya acabo, nos roban la sanidad, y eso es lo que la dignidad como persona #.

Segundo punto, señora Pilar. En la plaza Macael, en el edificio que hay tocando a la avenida Ciudad de l'Hospitalet, ha habido cuatro robos en los pisos, y por allí están proliferando bastante, ¿eh? Digo esto porque yo cada vez que paso por ahí y veo que hay a lo mejor, lo digo con todos los respetos, un montón de coches y de no sé

qué y tal, digo: « Pero estos chicos #.» A lo mejor habría que decirles: «Salid afuera y mirad por ahí, por el barrio.»

Y en la Montesa me han dicho que también ha habido robos. O sea que ésa sería una cuestión que se tiene que mirar. Y si se aburren ahí, en la comisaria de los Mossos, #, porque el aburrimiento es la antesala de la muerte. #.

Gracias.”

El senyor Sanz:

“Amb referència a les preguntes que feia el senyor Juan Serrano, del tema de les pancartes, que sap que jo he seguit una mica de prop, dificultats cap. Jo diria que no hi ha cap persona que ens pugui dir en aquest ajuntament que ha sol·licitat posar una pancarta, i que aquest ajuntament hagi dit que no. Diria que cap. En tot cas, el que sí que li vam demanar és que per complir amb l'ordenança, l'ajuntament ha de ser coneixedor d'on es volen posar aquestes pancartes, i li vam demanar que ens concretés on.

(Veus de fons.)

Que sí, que sí, que jo ho sé, que ho vam parlar, i hi havia dos o tres punts que vostè va dir: «Bé, això més o menys per aquí.» I li vam dir: «Escolti, no, digui'ns on.» I no té més cap altre sentit que igual que un casa seva la gestiona, doncs, l'ajuntament és el que gestiona l'espai públic, i bé, l'hem d'endregar i per tant hem de saber on es col·loquen les coses, sense anar més enllà.

En concret, si algú li ha dit que qué pone en la pancarta, no és la pràctica habitual, i en tot cas devia ser cosa del treballador en qüestió, però no és la pràctica habitual que nosaltres preguntem. Per tant...

(Veus de fons.)

No, no, ja ho sé, que no ho és. No, no, torno a dir que nosaltres normalment no preguntem, i si, mira, ho va fer aquell treballador o funcionari de l'ajuntament, doncs, no sé exactament per què, malgrat que sí que evidentment en aquest cas no hi ha res ofensiu ni res de l'altre món, però que evidentment, depèn del que posi en alguna pancarta, hipotèticament en algun cas, home, sí que ens hauríem de mirar què diu, que fins ara no ha passat, eh?, torno a dir que no ha passat, no?

Per tant, dir-li que el procés ha estat el que havia d'estar, han trigat una mica en què ens passés la informació per concretar-ho, etcètera, però que no va més enllà d'això, i sense, com habitualment fem, posar limitacions en aquest cas. Això sí, saber on estan i quant de temps estaran és una cosa habitual per complir el que ens diu l'ordenança. Però que no hem allargat per cap motiu, simplement fins tenir la informació.

(Veus de fons.)

Bé, clar, perquè penjar una pancarta i dir «estará veinte años», no. Hi ha d'haver una limitació de temps...

(Veus de fons.)

Malo sería, sí. Té raó, seria bastant dolent. Però en tot cas, quan nosaltres diem una limitació demanem una limitació de temps, renovable, si s'escau, però clar, de moment hem de dir quant de temps es preveu, i després, en tot cas, es renova, eh?

Sobre el tema dels robatoris a la Plaça Macael, en som coneixedors, i tant la Policia Local com els Mossos d'Esquadra treballem amb ells, i una pràctica que és habitual per part dels cossos, tant d'uns com dels altres, és que precisament quan es detecta que hi ha concentració de robatoris en un mateix espai, doncs, s'estableix un protocol d'actuació que intensifica el patrullatge i l'atenció en aquella zona, perquè la policia coneix que això passa, que hi ha robatoris en un lloc determinat, molt concentrats durant una època determinada, i que després desapareixen i canvien a una altra ubicació. Però és evident que quan detecten que es produeix més d'un en poc temps en la mateixa ubicació, doncs, s'estableix un protocol d'atenció més continuada. Per tant, amb això estem treballant, igual que en l'època d'estiu també s'estableixen diferents protocols per..., precisament és habitual que hi hagi més robatoris a domicilis, no? Per tant, s'està treballant en això.”

El senyor Hidalgo:

“Era una cuestión sobre esa señora que ha escrito la carta de los parados. Bueno, yo creo que habría que hacer algo sobre la cuestión de los parados, y aquí estáis todos los grupos políticos para poder hacer algo, y lo que falta yo creo que es voluntad política aquí, en Esplugues. Porque yo, ahora que me he jubilado, voy por todas las calles y veo..., es rara la calle en la que no veo tres o cuatro containers descargando y descargando. Eso es que se están haciendo obras y se están

haciendo muchas cosas. Habría que buscar la forma de canalizar todo eso y mirarlo, que hay trabajo en Esplugues, pero casi todo se está haciendo en negro. Habría de alguna forma que el ayuntamiento tuviera responsabilidad, y cogiera el toro por los cuernos en ese aspecto. Digo yo. Yo tengo que hablarlo más con Julián para hacer una moción sobre esto, si él está de acuerdo y los demás, pero yo creo que habrían que mirarlo un poco, porque yo ahora que estoy jubilado la verdad es que veo en Esplugues mucho, mucho trabajo que no sé..., y eso habría que controlarlo un poquito.

Nada más.”

El senyor Sanz:

“Per part de la pregunta del senyor José María Hidalgo, entenc que és més una reflexió, l'ajuntament treballa evidentment amb el tema d'intentar cercar ocupació per a totes les persones que la demanden, i amb els nostres mitjans estem treballant en aquesta línia. Abans en feia referència el regidor Albert Comellas, i per tant, treballarem en aquest sentit, per intentar-ho aconseguir, i en les nostres possibilitats. També s'ha de dir que tenim les competències que tenim en aquest àmbit, i que tant de bo les ajudes estatals o de la Generalitat de Catalunya fossin millors, per intentar resoldre aquest problema, no?”

El senyor García:

“Hola, bona tarda. Aviam, és una tonteria. Això d'aquesta senyora Herminia, que sembla que esteu tots, «oi, pobreta...» Ah, no se sent. Ara potser sí? Perdó.

Aviam, la senyora aquesta era veïna meva d'escala i la conec bastant, no he parlat gaire amb ella, però vull dir que si mires persona a persona, tots tenim un gran problema, oi?, i si mires negre a negre de l'Àfrica dius: «Mira, que vinguin tots aquí.» Vull dir que no sé per què ara amb a senyora Herminia, esteu tots aquí amb la senyora Herminia. Jo em reservo la meva opinió, eh? Només és això. La meva filla té trenta-sis anys i fa tres anys que està a l'atur, o sigui que val, si a ella se li dona un treball, perquè no sé, doncs, a la meva filla també, eh? O sigui que vigileu el tema aquest, eh? Vigileu el tema aquest perquè... Em reservo la meva opinió. Per demanar tothom està a punt.

Després, una altra cosa. Es una pregunta, perquè se m'ha escapat una mica. Oi que quan s'ha fet això de l'AMI aquest, ha sortit un «no» al final? No. Bé. Em fa pena, perquè... Sí, em fa pena perquè sembla que aquí hi ha una pressa a carregar-se la identitat catalana, no sé, sembla que hi ha una pressa. Si mires el Partit Popular d'allà, de Madrid, tenen pressa perquè això s'acabi, si no mira el que l'Albert, aquest senyor... És que té unes ganes aquest senyor que no vegis, m'entens? I segons amb qui parlo pel carrer, tenen pressa. Però si aquest idioma, pobret, està tocat de mort. Ell solet s'acabarà. I després li vindrà al castellà, perquè també estarà tocat. Ara tothom està aprenent l'anglès, l'alemany i el xinès, i el castellà, que només el parlem a Castella, a Espanya, perquè el que es parla a Nord-Amèrica no serveix i el que es parla a l'Amèrica del Sud, allò res, en quatre dies començaran a parlar l'anglès, que és l'idioma que està de moda, o el xinès, i aquest idioma s'ha acabat, eh? O sigui que, si us plau, no tingueu pressa en acabar amb l'idioma aquest. És això.”

El senyor Sanz:

“I finalment, al senyor José Luís García només un aclariment, perquè entenc que feia una reflexió sobre la senyora Herminia. Hem parlat del cas perquè ha presentat una pregunta al ple, eh?, vull dir que no és que parlem molt d'aquesta senyora en qüestió, és que ha presentat una pregunta al ple i li ha demanat resposta a tots els grups, i per això hem parlat d'aquest cas, si no probablement ni l'haguéssim mencionat ni n'haguéssim parlat. I evidentment, de què haguem parlat d'aquest cas no es tregui una conclusió que l'ajuntament li donarà una feina, perquè ni molt menys és així, i ha quedat clar que nosaltres, l'ajuntament com a tal, no fa això. Vull dir que... Per una altra banda, ja ens agradaria poder ofertar feines a tothom, però no és el cas, eh?

(Veus de fons.)

No, no, que no li donarem feina, que... Clar, la senyora ha fet una pregunta i li hem donat resposta.

I per l'última reflexió que feia, sobre el tema de la identitat catalana i el tema de l'AMI, entenem que és una reflexió per part seva.”